

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318010379
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8318010379.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.09.2020, v trestnej veci proti obžalovanému D. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. j/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/68/2018 zo dňa 12.11.2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému
D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., G.
U. č. XXX/XX,

u k l a d á:

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného D. B., nar. XX.XX.XXXX, vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. j/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- si najmenej od mesiaca september 2017 neoprávnene kupoval, ako aj ináč neoprávnene zadovažoval, omamné a psychotropné látky, a to hlavne bielu kryštalickú látku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín, ktorú v rôznych množstvách dovážal do mesta R., kde ju u seba ako aj na iných miestach neoprávnene prechovával a taktiež za rôzne ceny a v rôznych množstvách neoprávnene predával a ináč neoprávnene zadovažoval iným spotrebiteľom, okrem iných aj Z. H. z R., I. G. z R. a V. Q. z obce C. pod D., okr. I. a to až do dňa 12.01.2018, kedy pri vykonaní osobnej prehliadky a prehliadky osobného motorového vozidla boli u neho nájdené, odňaté a následne znalecky skúmané

Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Košice pod č.p. PPZ-KEU-KE-EXP-2018/94 okrem iných vecí aj uzatvárací sáčok s bielu kryštalickou látkou, skúmaný ako predmet č. 3, v ktorom sa nachádzal kryštalický materiál o hmotnosti 17,97 g so stanoveným 79,5% obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 357 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, papierová skladačka s bielu kryštalickou látkou, skúmaná ako predmet č. 4, v ktorej sa nachádzal kryštalický materiál o hmotnosti 0,06 g so stanoveným 79,9% obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, schopnú ovplyvniť psychiku užívateľa, injekčná striekačka 3 ml, skúmaná ako predmet č. 5, v ktorej sa nachádzal kryštalický materiál o hmotnosti 12,4 mg so stanoveným 74,3% obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť 1 jednotlivú dávku drogy s nižším obsahom metamfetamínu, schopnú ovplyvniť psychiku užívateľa, čierna uzatváracia krabička s obsahom uzatváracieho sáčku s bielu kryštalickou látkou, skúmaný ako predmet č. 6, v ktorom sa nachádzal kryštalický materiál o hmotnosti 0,14 g so stanoveným 79,5% obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 3 bežné jednotlivé dávky drogy, schopné ovplyvniť psychiku užívateľa ako aj sklenená banka skúmaná ako predmet č. 2, 2 ks digitálne váhy, skúmané ako predmety č. 7 a č. 13, plastová uzatvárateľná guľička so zvyškami bielej kryštalickej látky, znalecky skúmaná ako predmet č. 8 a kinder vajíčko žltej farby so zvyškami bielej látky, skúmané ako predmet č. 9, v ktorých bola zistená prítomnosť stopového množstva metamfetamínu, pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 83 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zákona tiež uložil zhabanie vecí, a to sumy 180,- eur, ktoré sú zaúčtované v knihe trestných depozitov Okresnej prokuratúry v Humennom pod položkou 18/18, uložené na depozitnom účte Štátnej pokladnice IBAN: G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, s tým, že podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát.

Obžalovanému zároveň podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona uložil aj ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku, podal, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný odvolanie proti výrokom o vine aj treste, ktoré následne prostredníctvom obhajcu písomne zdôvodnil. V dôvodoch odvolania uviedol, zhrnúc obsah napadnutého rozsudku, že prvú nesprávnosť napadnutého rozsudku vidí v porušení Trestného poriadku v ust. § 2 Tr. poriadku, ktorými sa má náležite objasniť skutkový stav vecí. Obžaloba bola podaná aj pre čiastkový útok alebo skutok, ku ktorému malo dôjsť 12.01.2018, kedy pri vykonaní osobnej prehliadky a prehliadky motorového vozidla bola zaistená kryštalická látka a ďalšie veci označené ako stopy č. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 13 a tento skutok, resp. útok bol aj predmetom vznesenia obvinenia. Problém ale je v tom, že uznesenie o začatí trestného stíhania bolo začaté už 02.11.2017 pre skutok ku tomuto dňu a teda bolo potrebné vydať nové uznesenie o začatí trestného stíhania zahrňujúce skutočnosti zo dňa 12.01.2018 a teda bez vydania ďalšieho uznesenia o začatí trestného stíhania sú všetky vykonávané dôkazy nepoužiteľné, pričom poukázal na ust. § 206 ods. 4 Tr. poriadku a judikát R 15/91.

Ďalej namietal spôsob, akým sa súd prvého stupňa vysporiadal, resp. nevysporiadal so skúmaním množstva metamfetamínu ako obvyklej jednorazovej dávky. Nestačí iba poukázať na závery KEÚ PZ. Súd neskúmal hmotnostné údaje pre posúdenie konzumného priemeru, neexistuje žiadne právne odôvodnenie tejto otázky a v tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo/66/2015, z ktorého vyplýva, že žiadny lekár ani znalecký ústav nie je oprávnený túto otázku posudzovať.

Ako tretiu podstatnú okolnosť namietal samotné hodnotenie dokazovania okresným súdom, najmä výpovedí 3 kľúčových svedkov Q., G. a H.. Svedok Q. podľa jeho názoru jednoznačne poprel, aby od neho kupoval drogy, pričom rozpory vo výpovediach oproti prípravnému konaniu riadne odôvodnil. Rovnako jednoznačne sa na hlavnom pojednávaní vyjadril aj svedok G., ktorý vysvetlil okolnosti svojej skoršej výpovede z prípravného konania, kde výsluch bol skončený o 9,00 hod., ale začal o 14,53 hod., čo je vylúčené a čo len potvrdzuje jeho tvrdenie, že mu bola daná zápisnica pred vznesením obvinenia

na podpis. Tento výsluch je z tohto dôvodu nepoužiteľný. Svedeckú výpoveď Z. H. spochybnil úplne, keď poukázal na to, že odmietol vypovedať a tiež v prípravnom konaní odmietol konfrontáciu, čím prakticky spochybnil svoju prvotnú výpoveď, kde ho usvedčoval a ktorá tak nie je podporená žiadnymi ďalšími dôkazmi a takáto výpoveď preto nemôže byť braná do úvahy ako nepochybný dôkaz.

Vzhľadom na uvedené podľa odvolateľa nie je možné vyvodiť nepochybný záver o naplnení skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu v zmysle obžaloby, preto navrhol, aby vzhľadom na tieto nezrovnalosti a závažné pochybnosti v súlade so zásadou in dubio pro reo odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a buď ho spod obžaloby oslobodil alebo vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné čo sa týka výroku o vine a vo vzťahu k výroku o treste je dôvodné len sčasti.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. poriadku tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Z hľadiska otázky viny, prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. poriadku v dostatočnej miere uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku, najmä z jeho písomných dôvodov podrobne rozpísaných, je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaných i tvrdeniami jednotlivých svedkov o tom, ako malo dôjsť k skutku, za ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný.

Krajský súd preto nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach, ako aj v prípravnom konaní. Aj podľa názoru krajského súdu bolo bez odôvodnených pochybností dokázané, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, sa stal, má znaky trestného činu a spáchal ho práve obžalovaný D. B..

Obžalovaný bol pôvodne, v prípravnom konaní, jednoznačne a bez výraznejších rozporov usvedčovaný najmä svedeckými výpoveďami troch svedkov, ktorým mal zároveň drogy predávať, a to svedkov I. G., V. Q. a Z. H., ktorí sú zároveň kľúčovými svedkami v tejto veci. Títo zhodne vo svojich výpoveďiach v prípravnom konaní popísali trestnú činnosť obžalovaného, keď svedok G. uvádzal, že si pervitín kupoval od obžalovaného B. a naposledy to bolo dopoludnia dňa 12.01.2018, kedy bol obžalovaný zadržaný s drogami v meste R. na ulici C., kde prišiel peši a obžalovaný mu drogy dal vzadu za autom, za ktoré mu zaplatil 10,- eur. Obžalovaný tam bol na nejakom bielom aute a mal aj šoféra. Prvýkrát si od obžalovaného B. drogy zakúpil niekedy v jeseni 2017 a odvtedy si od neho drogy kúpil najmenej 10-krát, pričom stále mu platil 10,- eur a to, čo od neho dostal, bol určite pervitín. Svedok Q. v prípravnom konaní vypovedal, že pervitín od obžalovaného dostal ako odmenu za to, že pre neho niečo urobil alebo ho vozil, alebo z kamarátstva, pričom prvýkrát to bolo v decembri 2017 a poslednýkrát 12.01.2018. Za obdobie, čo sa pozná s obžalovaným B., mu tento dvakrát až trikrát dal po jednom dieliku pervitínu.

Na hlavnom pojednávaní však svedkovia G. a Q. bez náležitého a relevantného vysvetlenia a odôvodnenia svoje výpovede z prípravného konania prakticky úplne popreli a vypovedali v prospech obžalovaného, že nikdy o žiadnych drogách nemali vedomosť, ani im drogy nepredával. Súd prvého stupňa správne postupoval, keď zákonným spôsobom odstraňoval rozpory a to prečítaním podstatných častí ich výpovedí z prípravného konania postupom podľa § 264 ods. 1, 2 Tr. poriadku, pričom svedok Q. podstatné rozpory vysvetľoval iba tým, že chcel ísť domov, že to bolo prvýkrát, čo zažil policajnú akciu

a bol v strese, tak to chcel mať za sebou. Svedok G. úplnú zmenu výpovede zdôvodnil tým, že policajti po neho prišli poobede opäť na výpoveď, podpísal tú istú zápisnicu, pretože chcel mať pokoj, o čom má svedčiť aj rovnaký čas skončenia výsluchu, ako jeho prvotný výsluch, čím je jasné, že zápisnica bola pripravená, v čom spočívala aj obrana obžalovaného. Súd prvého stupňa sa však s týmito rozpormi a zmenami vo výpovediach náležitým spôsobom vysporiadal, keď im neuveril a aj podľa názoru krajského súdu správne vychádzal z výpovedí svedkov, ktoré učinili v prípravnom konaní. Napokon zmenená výpoveď svedka Q. na hlavnom pojednávaní sa nedá brať za vierohodnú už len z toho dôvodu, že bol to práve tento svedok, ktorý bol spolu s obžalovaným v čase jeho zadržania a vykonania ohliadky motorového vozidla, kde sa obaja viezli a kde boli nájdené zaistené množstvá drog. Dôvodom, ktorými obaja svedkovia odôvodnili tak kategorické zmeny vo výpovediach, preto ani krajský súd neuveril, pričom vo vzťahu k tomu, čo svedkovia vypovedali v prípravnom konaní, krajský súd nevidí žiadny dôvod ani motív, prečo by v týchto svojich výpovediach svedkovia tak podrobným a presným spôsobom opisovali trestnú činnosť obžalovaného a svedčili proti nemu, pokiaľ by to nebola pravda a chceli obžalovanému poškodiť. Na tomto mieste je nevyhnutné zdôrazniť, že pri výsluchoch svedkov G. a Q. v prípravnom konaní bol osobne prítomný obhajca obžalovaného, tento podpísal zápisnicu o výsluchu svedkov a proti spôsobu vedenia výsluchu nenamietal.

Súhlasí sa dá aj so súdom prvého stupňa vo vzťahu k hodnoteniu konfrontácie medzi svedkom Q. a obžalovaným, zo zápisnice ktorej vyplýva, že pri tejto konfrontácii svedok Q. obžalovanému B. do očí potvrdil, že pervitín, ktorý u neho bol zaistený dňa 12.01.2018, dostal od obžalovaného D. B.. Aj keď následne pri tejto konfrontácii svedok Q. svoje ďalšie odpovede prispôboval tomu, čo uvádzal obžalovaný, súd im už neuveril, lebo mal za to, že tak urobil v snahe nepriťažiť obžalovanému, ale uveril tvrdeniu, ktoré urobil v úvode konfrontácie, keď sám od seba uviedol, že v deň 12.01.2018, keď boli zadržaní, mu obžalovaný nepredal, ale dal pervitín, ktorý u neho bol zaistený. Navyše, aj pri konfrontácii bol obhajca obžalovaného osobne prítomný.

Je potrebné poznamenať, že v trestnom konaní nie je v zásade vylúčená aj kategorická zmena výpovede svedka oproti jeho skoršej výpovedi, ku ktorej môže dôjsť z rôznych dôvodov. Je však vždy úlohou konajúceho súdu sa s takto zmenenými výpoveďami vysporiadať, posúdiť najmä dôvody, ktoré vypočúvanú osobu k zásadnej zmene výpovede viedli a či takáto zmena bola dôvodná alebo naopak účelová, taktiež konajúci súd musí posúdiť, ktorú z výpovedí na základe konkrétnych skutočností vezme za vierohodnú, ktorej uverí, pričom toto posúdenie musí náležitým spôsobom odôvodniť, čo v prejednávanej veci aj prvostupňový súd urobil a s týmito nezrovnalosťami v jednotlivých výpovediach svedkov sa náležite vysporiadal.

Kým svedkovia G. a Q. na hlavnom pojednávaní svoje výpovede podstatným spôsobom pozmenili, svedok H. na hlavnom pojednávaní odmietol po zákonom poučení vypovedať z dôvodu, aby neprivodil sebe hrozbu trestného stíhania. Preto okresný súd postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku čítal výpoveď svedka z prípravného konania, za splnenia podmienok tam uvedených, keďže v prípravnom konaní bol na právo odmietnuť vypovedať v zákonom stanovených prípadoch upozornený a riadne poučený, avšak právo odmietnuť vypovedať vtedy nevyužil.

V prečítanej výpovedi z prípravného konania svedok H. rovnako usvedčoval obžalovaného, keď uvádzal, že obžalovaného B. pozná asi rok a tento mu predával metamfetamín pri každom jednom stretnutí. S obžalovaným sa kontaktoval telefonicky, pričom používal viac mobilných telefonických čísel, povedal mu, za koľko peňazí drogu chce. B. mu drogy väčšinou priniesol do R., drogu mu pripravil na nejaký tvrdý podklad, napr. CD-čko alebo kartón a on si z bankovky urobil ruličku a užil ju nosom. On sám si drogy zabezpečoval iba od obžalovaného B., nemal vedomosť o tom, či B. drogy predáva aj iným osobám. Aj pri tejto výpovedi bol osobne prítomný obhajca obžalovaného, N.. W..

Vo veci síce malo byť vypočutých podstatne viac svedkov, z nich ale väčšina, z dôvodu, aby neprivodila sebe alebo osobe blízkej nebezpečenstvo trestného stíhania, odmietla vypovedať, pričom niektorí ďalší svedkovia síce vypovedali, avšak neuviedli žiadne podstatné okolnosti vo vzťahu ku skutku.

K otázke procesnej použiteľnosti výpovedí svedkov G., Q. a H. z prípravného konania krajský súd ďalej uvádza, že boli vypočutí jednak pred vznesením obvinenia, ako aj po vznesení obvinenia a tieto ich výpovede boli vykonané v súlade s požiadavkami Trestného poriadku, vypovedali slobodne a bez nátlaku. V tomto smere neboli ničím preukázané tvrdenia obhajoby (a svedka G.), že mu mala byť

pripravená výpoveď, ktorú mali len potvrdiť svojim podpisom, aby usvedčili obžalovaného. Chyba v čase výsluchu o 9,00 hod., ktorá sa premietla aj do následnej, popoludňajšej výpovede, mohla byť spôsobená kopírovaním vzoru, resp. formuláru zápisnice, pričom vyhotovovateľ zápisnice opomenul zmeniť čas ďalšieho výsluchu. Táto skutočnosť však sama osebe, zvlášť za situácie, že pri výsluchu svedka G. bol osobne prítomný obhajca obžalovaného N. I., čo potvrdil aj svojim podpisom do zápisnice, a ktorý bol rovnako osobne prítomný aj pri výsluchu svedka Q., nepreukazuje to, že svedkovi mala byť iba predložená na podpis zápisnica o jeho skoršom výsluchu bez riadneho vykonania výsluchu. Uvedenú nezrovnalosť v čase skončenia výsluchu krajský súd, aj vzhľadom na osobnú účasť výsluchu obhajcu pri predmetnom výsluchu, považuje skôr len za písársku chybu. Pri svojich výpovediach v prípravnom konaní boli zároveň svedkovia riadne poučení o možnosti v zákonom stanovených prípadoch odoprieť výpoveď, pričom túto možnosť v tom čase nevyužili a rozhodli sa slobodne vypovedať. Z hľadiska splnenia procesných náležitostí teda tieto výpovede aj krajský súd vyhodnotil ako použiteľné a zákonné aj pre potreby hlavného pojednávania a dokazovania.

Obžalovaný je však zo spáchania skutku nepochybne v spojení s týmito svedeckými výpoveďami usvedčovaný aj ďalším vykonaným dokazovaním a to predovšetkým výsledkami ohliadky motorového vozidla v spojení s ďalšími úkonmi a zaistením nájdených vecí na mieste, keď na mieste boli nájdené drogy a ďalšie predmety, uvedené v skutkovej vete výroku napadnutého rozsudku.

V bezprostrednej nadväznosti na to je obžalovaný usvedčovaný znaleckým skúmaním KEÚ PZ, ktorý skúmal predmety a látky zaistené pri prehliadke motorového vozidla dňa 12.01.2018, z ktorých vyplýva, že u obžalovaného B. bolo zaistené také množstvo bielej kryštalickej látky, s takým obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť také množstvo bežných jednorazových dávok drogy - metamfetamínu, o hmotnosti 17,97 g so stanoveným 79,5% obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 357 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, papierová skladačka s bielou kryštalickou látkou, v ktorej sa nachádzal kryštalický materiál o hmotnosti 0,06 g so stanoveným 79,9% obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, schopnú ovplyvniť psychiku užívateľa, injekčná striekačka 3 ml, v ktorej sa nachádzal kryštalický materiál o hmotnosti 12,4 mg so stanoveným 74,3% obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť 1 jednotlivú dávku drogy s nižším obsahom metamfetamínu, schopnú ovplyvniť psychiku užívateľa, čierna uzatváracia krabička s obsahom uzatváracieho sáčku s bielou kryštalickou látkou, v ktorom sa nachádzal kryštalický materiál o hmotnosti 0,14 g so stanoveným 79,5% obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 3 bežné jednotlivé dávky drogy, schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, čo tvorí aj súčasť skutkovej vety rozsudku. Pri prehliadke boli zaistené aj podozrivé predmety a to sklenená banka, 2 kusy digitálnych váh, plastová uzatvárateľná guľička so zvyškami bielej kryštalickej látky a kinder vajíčko žltej farby so zvyškami bielej látky, v ktorých bola zistená prítomnosť stopového množstva metamfetamínu. KEÚ PZ v znaleckom posudku ďalej podrobne rozobral metodiku skúmania zaistených látok a predmetov, keď postupoval spôsobom, že za bežnú jednotlivú dávku drogy považoval množstvo obsahujúce 10 až 40 mg absolútneho metamfetamínu a z týchto údajov vychádzal pri prepočte obsahu drogy v zaistených množstvách a koľko takýchto dávok je možné vyrobiť zo zaistených drog a to v minimálnom počte. Z posudku tiež vyplýva, že na niektorých veciach zaistených v osobnom motorovom vozidle, v ktorom sa viezli obžalovaný B. a svedok Q. dňa 12.01.2018, ktoré boli podrobené znaleckému skúmaniu a v ktorých sa nachádzal metamfetamín, resp. jeho zvyšky, sa nachádzali tak profil DNA obžalovaného B., ako aj DNA svedka Q., čo svedčí o tom, že zaistené veci patrili im a oni s nimi manipulovali.

Vo vzťahu k odvolacej námietke týkajúcej sa toho, že súd by nemal nekriticky prevziať závery ústavu, keďže otázka určenia počtu obvykle jednorazových dávok drogy je otázkou právnou, nie odbornou, je potrebné uviesť nasledovné. Ust. § 135 Tr. zákona obsahuje výklad pojmu „prechovávanie pre vlastnú potrebu“ výlučne v nadväznosti na trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 Tr. zákona, v súvislosti s týmto potom ust. § 135 Tr. zákona používa pojem „obvykle jednorazová dávka“.

Jednorazová dávka na použitie „nie je dávkou konštantnou, ale individuálne sa meniacou“ v závislosti od jedinca (konzumenta), najmä na stav jeho fyzickej a psychickej dispozície a závislosti. Zákon však používa pojem odlišný, a to „obvykle jednorazová dávka na použitie“ v zmysle § 135 ods. 1, 2 Tr. zákona, čo je taká dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer (R 87/2015).

Z uvedeného potom plynie, že pokiaľ páchatel' prechováva po akúkoľvek dobu pre vlastnú potrebu omamnú a psychotropnú látku v množstve, z ktorého možno vyrobiť najviac tri obvykle jednorazové dávky, naplnia pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, pokiaľ prechováva omamnú a psychotropnú látku v rozsahu väčšom, teda od 4 do 10 dávok, naplní pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona. Krajský súd vo svojej praxi zastáva názor, že je potrebné vychádzať zo záverov znalcov v danom odbore, ktorí sú kompetentní určiť vo všeobecnosti, aké minimálne množstvo je schopné ovplyvniť psychiku človeka. Obdobne tomu je pri užívaní, napr. liečiv, kedy lekár, prípadne farmakológ určí množstvo látky, ktorú pacient prijme a ktorá má ovplyvniť jeho zdravotný stav. Napokon účelom konzumácie omamných a psychotropných látok u ich konzumentov je dosiahnutie určitého euforického stavu, pre ktorý je podstatné užitie účinnej látky. Je irelevantné, akú hmotnosť látky páchatel' užije, podstatné je, aby táto látka mala naňho očakávaný účinok, teda, aby obsahovala dostatočné množstvo účinnej látky, pričom predávkovanie nie je cieľom konzumenta žiadnej drogy, ani marihuany, ani pervitínu, ani inej. Zákon nestanovuje pojem individuálnej dávky jednotlivého konzumenta, ale hovorí o obvykle jednorazovej dávke.

V tejto súvislosti v podrobnostiach je potrebné poukázať na publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 7/2015 pod č. 87, podľa ktorého prvej vety obvykle jednorazovou dávkou na použitie v zmysle § 135 ods. 1 a ods. 2 Tr. zákona sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer, pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia ešte vyplýva, že ak sa omamná alebo psychotropná látka v takomto dávkovaní nepredáva, je potom potrebné posúdiť, aký počet obvyklých jednorazových dávok na použitie sa v zaistenom materiáli nachádza, a to či už podľa kritéria obsahového množstva účinnej látky alebo podľa celkového množstevného (hmotnostného, objemového) kritéria. Z odôvodnenia spomínaného rozhodnutia ešte vyplýva, že pri definovaní pojmu obvyklá jednorazová dávka na použitie je potrebné vychádzať z princípu rovnakého zákonného prístupu ku ktorémukoľvek páchatel'ovi, ktorý omamnú látku, alebo psychotropnú látku prechováva, bez ohľadu na jeho individuálne fyzické dispozície, alebo vyššiu odolnosť získanú užívaním drogy; rezistencia získaná predchádzajúcou opakovanou aplikáciou omamnej alebo psychotropnej látky nemôže byť dôvodom na priaznivejšiu právnu kvalifikáciu (§ 171 namiesto § 172), takýto prístup by popieral zmysel a zameranie dotknutej trestnoprávnej úpravy, ktorá má prechovávaníu a iným formám disponovania s drogou (a sprostredkovanie jej konzumácie) zabrániť.

Z uvedeného publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR teda vyplýva, že je nepodstatné, aké kritérium sa pri určení rozsahu trestného činu podľa § 172 Tr. zákona použije, môže ísť o kritérium obsahového množstva účinnej látky, ale aj kritérium celkového množstva, a to či už hmotnostného alebo objemového, podstatou je, aby išlo o kritérium objektívne, vyjadrujúce skutočný konzumný priemer.

Z dlhodobej ustálenej praxe KEÚ PZ vyplýva, že táto inštitúcia pri určovaní množstva zaistenej látky vychádza z objektívneho určenia bežnej jednotlivkej dávky drogy za použitia rozsahu hmotnosti účinnej látky spravidla vo forme voľnej bázy, ktorú si bežný užívateľ aplikuje jednorazovo, a ktoré je spôsobilé ovplyvniť jeho psychiku, čo podmienkam vyplývajúcim z ustálenej súdnej praxe vyjadrenej v publikovanom rozhodnutí R 87/2015 zodpovedá, navyše KEÚ PZ je jediná inštitúcia, ktorá na Slovensku zhromažďuje informácie o množstvách, koncentráciách a spôsoboch balenia drog učených pre konečných užívateľov.

V žiadnom prípade teda nie je možné dospieť k záveru, že by sa súdna prax ustálila na závere, že metodika, ktorú používa KEÚ PZ pri určení množstva zaistenej látky, je nesprávna a v súdnom konaní nepoužiteľná. Napokon námietky voči použitiu záverov KEÚ PZ a údajov zistených Národnou protidrogovou jednotkou ako podkladu pre určenie obvykle jednorazovej dávky drogy boli opakovane predmetom prieskumu aj Ústavného súdu SR, ktorý ich použitie neodmietol (napríklad II. ÚS 228/2012, I. ÚS 394/2014, III. ÚS 311/2017).

Čo sa týka odvolacej námietky obhajoby pri poukázaní na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo/66/2015, tu treba uviesť, že vychádzajúc totiž z čl. 144 ods. 1 Ústavy SR (úst. zák. č. 460/1992 Zb.), § 194 ods. 5 Tr. poriadku, § 327 ods. 1 Tr. poriadku, § 7 Tr. poriadku a podobne právny poriadok Slovenskej republiky nie je založený na systéme precedensov, súd je pri svojom rozhodovaní v otázke viny viazaný len rozhodnutiami súdov vyšších stupňov v danej konkrétnej veci, v ktorej práve rozhoduje a

rozhodnutiami iných súdov, len pokiaľ ide o osobný stav. Z týchto uvedených dôvodov považoval krajský súd aj túto odvolaciu námietku obžalovaného za nedôvodnú.

Krajský súd ešte poukazuje na ďalšiu skutočnosť vyplývajúcu z vykonaného dokazovania svedčiacu o tom, že nielen obžalovaný, ale aj svedkovia G. a Q., boli užívateľmi drog, ktoré tvoria predmet tohto konania, čo potvrdilo toxikologické vyšetrenie, ktoré u všetkých troch preukázalo použitie látok s obsahom amfetamínu a metamfetamínu, pričom však u obžalovaného zároveň znalecké dokazovanie znalca I. C. nepotvrdilo vyvinutú závislosť, z čoho sa dá vyvodiť, že tak veľké množstvo drog, ktoré bolo u neho zaistené, pri jeho nezistenej závislosti, len ťažko mohlo slúžiť výlučne pre vlastnú spotrebu, čo súčasne na druhej strane potvrdzuje správnosť postupu súdu prvého stupňa, keď obžalovanému vzhľadom na nezistenie závislosti neuložil ochranné protitoxikomanické liečenie.

O tom, že obžalovaný drogy neprechovával len pre vlastnú spotrebu, ktoré tvrdenie tvorilo súčasť jeho obrany, teda nepochybne svedčí už samotné množstvo zaistených drog dňa 12.01.2018 u obžalovaného v motorovom vozidle, objektivizované znaleckým dokazovaním KEÚ PZ, ako aj skôr popísané výpovede svedkov. U obžalovaného len dňa 12.01.2018 bolo zaistené také množstvo pervitínu, z ktorého by bolo možné pripraviť spolu najmenej 362 bežných jednorazových dávok drogy. Vzhľadom na množstvo zaistenej drogy, ako aj závery KEÚ PZ je podľa názoru krajského súdu prakticky vylúčené, aby také množstvo drogy obžalovaný prechovával iba pre vlastnú spotrebu a to bez ohľadu na to, či by KEÚ použil hmotnostné alebo objemové kritérium, keďže množstvo zaistenej drogy nemožno z hľadiska účelu jej použitia vyhodnotiť ako hraničné. Záveru o tom, že obžalovaný drogy predával ďalej iným užívateľom nasvedčuje už len samotný fakt, že okrem drog mu pri prehliadke motorového vozidla boli zaistené aj predmety (sklenená banka, digitálne váhy) nepochybne slúžiace na účel výroby a dávkovania drogy za účelom ich následnej distribúcie.

Obhajoba v rámci odvolacích námietok namietala aj tú skutočnosť, že po začatí trestného stíhania bolo vznesené obvinenie po osobnej prehliadke a zaistení podozrivého materiálu dňa 12.01.2018, uznesenie o začatí trestného stíhania bolo začaté už 02.11.2017 pre skutok ku tomuto dňu a teda, aj keď by trestné stíhanie pre tento nový, resp. čiastkový skutok, ku ktorému došlo dňa 12.1.2018, začalo zaisťovacím úkonom, bolo potrebné následne vydať nové uznesenie o začatí trestného stíhania zahrňujúce skutočnosti zo dňa 12.01.2018 a teda bez vydania ďalšieho uznesenia o začatí trestného stíhania sú všetky vykonávané dôkazy nepoužiteľné, rovnako je nezákonné aj uznesenie o vznesení obvinenia s poukazom ust. § 206 ods. 4 Tr. poriadku.

Ani túto odvolaciu námietku však krajský súd nepovažoval za dôvodnú. Podľa názoru krajského súdu sa totiž v danej veci nejednalo o rozšírenie predmetu trestného stíhania o nový ďalší skutok, keď v takomto prípade, ak by sa jednalo o ďalší skutok, by naozaj bol potrebný postup, ako uvádza obhajoba, avšak v prejednávanej veci na podklade uznesenia o začatí trestného stíhania zo dňa 02.11.2017, ktoré je koncipované všeobecne s prihliadnutím na vtedajšiu dôkaznú situáciu, došlo v ďalšom priebehu vyšetrovania, na základe vykonaných dôkazov, k postupnému dopĺňaniu a špecifikovaniu skutku bez toho, aby sa rozširoval predmet stíhania o ďalšie skutky, resp. nové čiastkové útoky, ktoré by neboli pokryté uznesením o začatí trestného stíhania. Je normálnym vyšetrovacím postupom, ak vzhľadom na postupne zisťované skutočnosti vyplývajúce z dokazovania v priebehu trestného konania sa do skutkovej vety pridávajú ďalšie okolnosti spáchania skutku a skutok sa týmto spôsobom dopĺňa, rozširuje a spresňuje, bez toho, aby sa jednalo o skutok nový, iný, ale stále sa to deje len v rámci toho istého skutku. Mimochodom, samotné uznesenie o vznesení obvinenia dňa 13.01.2018 už tieto okolnosti v popise skutku zachytáva a ani to, že v obžalobe je skutok rozšírený ešte o ďalšie okolnosti jeho spáchania, nie je ani podľa názoru krajského súdu porušením ust. § 206 ods. 4, 5 Tr. poriadku, keďže sa ani v tomto prípade nejedná ani o ďalší, iný skutok a ani o ďalší útok ako súčasť pokračovacieho trestného činu, ide výhradne o spresňovanie jedného a toho istého skutku, pre ktorý bolo začaté stíhanie aj vznesené obvinenie.

Krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného vychádzal z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa a hodnotil len dôkazy, ktoré súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal a oboznámil. V nadväznosti na uvedené je vhodné pripomenúť, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní nevykonal dokazovanie čítaním prepisov z odposluchov mobilnej komunikácie obžalovaného s inými osobami, keďže obhajca obžalovaného namietal zákonnosť príkazov na sledovanie osôb a vecí Okresného súdu Prešov sp. zn. Ntt 140/2017 a príkazov na odpočúvanie a

záznam telekomunikačnej prevádzky sp. zn. Ntt 139/2017 a Ntt 160/2017 z dôvodu, že uvedené príkazy neobsahujú žiadnu konkrétnu argumentáciu ku splneniu podmienok pre sledovanie a odpočúvanie a obsahujú iba odkaz na návrh prokurátora. Súd prvého stupňa vyhodnotil námietky obhajoby ako dôvodné a záznamy získané na základe týchto príkazov na hlavnom pojednávaní nečítal. Krajský súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, ktorý mal za to, že ostatné dôkazy, mimo týchto záznamov, vinu obžalovaného preukazujú v dostatočnom rozsahu a intenzite, aj keď sa nie úplne stotožnil s vyhodnotením a odôvodnením použiteľnosti týchto dôkazov súdom prvého stupňa.

Z hľadiska právnej kvalifikácie bol skutok správne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. j/ Tr. zákona, keďže obžalovaný neoprávnene kúpil, predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, na viacerých osobách, pričom v tomto prípade bolo preukázané, že bol spáchaný aspoň na 3 osobách.

Za takýchto okolností teda vo vzťahu k otázke viny a právnej kvalifikácie krajský súd považoval v intenciách vyššie uvedených dôvodov a úvah odvolanie obžalovaného za nedôvodné a výrok o vine v napadnutom rozsudku posúdil ako zákonný a vecne správny.

Aj trest uložený súdom prvého stupňa vo výmere 10 rokov je podľa názoru krajského súdu trestom zákonným. Trestný zákon v prípade kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona stanovuje trestnú sadzbu v rozmedzí 10 až 15 rokov. Súd prvého stupňa nezistil u obžalovaného žiadnu priťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť, preto trestnú sadzbu neupravoval a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý považoval za primeraný a postačujúci na naplnenie účelu trestu v súlade s ust. § 34 Tr. zákona.

Krajský súd sa napriek tomu, že uvedený trest je z hľadiska jeho druhu a výmery zákonný a bol uložený na dolnej hranici trestnej sadzby, zaoberal aj tým, či v danom prípade, vzhľadom na výšku trestu, nie je možné aplikovať zmierňujúce ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu. K jeho aplikácii je potrebné, aby boli zistené také okolnosti prípadu alebo pomery na strane páchatel'a, ktoré sú mimoriadne, niečím výnimočné a nevyskytujú sa často v iných obdobných prípadoch a zároveň, vzhľadom na ktoré by použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pod pojmom okolnosti prípadu sa rozumejú predovšetkým také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť najmä povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu, pričom tieto musia byť také intenzívne a také závažné, aby ich bolo možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu. Medzi mimoriadne pomery páchatel'a je zase potrebné zaradiť tie okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchanému trestnému činu a môže ísť napr. o rodinné pomery, alebo zdravotný stav obžalovaného. Aj tieto však musia vykazovať známky určitej mimoriadnosti, výnimočnosti a neobvyklosti v iných podobných prípadoch. Takýmito okolnosťami a pomermi páchatel'a však môžu byť aj inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností. Nie je však možné vylúčiť, že viaceré okolností, ktoré inak samy o sebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, vo svojom súhrne nadobudnú v konkrétnom prípade taký význam, že ich bude možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona. Takéto mimoriadne okolnosti však krajský u obžalovaného v prejednávanej veci nevzhladol, preto nezistil možnosti pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a ponechal trest odňatia slobody v takej výmere, v akej bol uložený súdom prvého stupňa.

Na výkon uloženého trestu obžalovaného prvostupňový súd zaradil, v súlade s ust. § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, nakoľko sa jednalo o páchatel'a obzvlášť závažného zločinu. V tejto časti však bol krajský súd toho názoru, že vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a, keď obžalovaný bol hodnotený skôr všeobecne, bez uvedenia nejakých negatívnych skutočností k jeho osobe a hoci bol už v minulosti súdne trestaný, avšak v prípade oboch odsúdení, ešte z roku 2012, sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, pričom doposiaľ nebol trestaný za drogovú trestnú činnosť, bude jeho náprava v tomto prípade lepšie zaručená výkonom uloženého trestu v miernejšom stupni stráženia, preto v súlade s § 48 ods. 4 Tr. zákona, aj keď

boli splnené zákonné podmienky pre zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, krajský súd rozhodol o jeho zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol aj o uložení ochranných opatrení a to ochranného dohľadu nad obžalovaným a zhabania vecí.

Keďže obžalovaný bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest, správnym bol aj výrok o uložení ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona, ktorý sa v týchto prípadoch ukladá obligatórne, pričom aj dĺžku trvania ochranného dohľadu stanovenú okresným súdom na 1 rok považuje krajský súd za primeranú.

Rovnako krajský súd považuje za zákonný a vecne správny aj výrok o zhabaní vecí podľa § 83 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zákona a to sumy 180,- eur, ktoré sú zaúčtované v knihe trestných depozitov Okresnej prokuratúry v Humennom pod položkou 18/18, uložené na depozitnom účte Štátnej pokladnice IBAN: G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vzhľadom na to, že sa neukladal trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 Tr. zákona, keďže sa jednoznačne nepreukázalo, že uvedená suma patrí obžalovanému, avšak z kontextu vykonaného dokazovania vyplynulo, že uvedená vec buď bola získaná trestným činom alebo ako odmena za trestný čin alebo túto finančnú čiastku nadobudla iná osoba ako páchatel' hoci aj len sčasti za vec, ktorá bola získaná trestným činom alebo ako odmena za trestný čin s tým, že podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona sa vlastníkom zhabaných vecí stáva štát.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti teda krajský súd na podklade odvolania obžalovaného postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku pri nezmenených výrokoch o vine a ochranných opatreniach sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.